

porten uendelig længe, men med intervallerne 9-2-9-12-9-2-9-12. Der kom forskellige kompromisforslag på bordet, der bestemt ikke trak i vores retning, og derfor kunne vi konstatere omkring midnat, at det ikke var muligt at nå frem til et kompromis.

Det nye formandskabsland, der tiltræder her til sommer, er Holland, og jeg er overbevist om, at Holland vil sondere mulighederne for at arbejde videre på at nå frem til et kompromis på dette for Danmark utrolig vigtige område. Vi har jo den holdning, at hvis man vil transportere fødevarer rundt i Europa, skal det ikke være levende dyr, men slagtede dyr, som enten er på køl eller frosset ned. Så at forsøge på at opnå et resultat faldt til jorden, kan vi kun glæde os over fra dansk side, for det ville ikke have indfriet vores ønsker.

Inger Bierbaum (S):

Jeg vil gerne sige tak for redegørelsen, og så vil jeg godt spørge, hvad fødevareministeren vil gøre. Det er jo et meget, meget vigtigt område for Danmark og de andre lande, som har tilsluttet sig kravet om maksimum 8 timers transport, og hvad agter ministeren at gøre, inden det hollandske formandskab tager spørgsmålet op igen? Det kunne måske være meget, meget gavnligt at drage lidt rundt i Europa og få nye fæller, fordi området optager rigtig mange mennesker, og jeg vil gerne høre, om ministeren har planer om noget sådant.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Nu tillader tiden jo desværre ikke, at man drager rundt i Europa, men det lyder ellers meget fascinerende.

Sagen er den, at jeg har et vældig positivt og konstruktivt samarbejde med de lande, der har den samme holdning som Danmark, og jeg synes også, det har været utrolig positivt at konstatere, at mange af de lande, der tidligere lå i mellemgruppen, faktisk er svinget over til den danske side.

Jeg kan til orientering sige, at Portugal, som traditionelt har haft den almindelige sydeuropæiske holdning, er blevet meget politisk bevidst om spørgsmålet. Der blev indsamlet 10.000 underskrifter i Portugal, og så kunne jeg ikke lade være med at fortælle, at i Danmark havde vi faktisk samlet 500.000 underskrifter. Det er jo i realiteten 10 pct. af den danske befolkning, og jeg synes, det er et meget, meget flot resultat, at

de danske organisationer har kunnet præstere noget sådant.

Men sagen er den, at det irske formandskab ikke har nogen muligheder nu. Formandskabet stopper her til sommer, og det vil være halsløs gerning, hvis man forsøger igen. Irland har erkendt, at det kan de ikke, og derfor må det være det nye formandskab, der skal prøve at løse opgaven.

Inger Bierbaum (S):

Endnu en gang tak for svaret.

Når nu ministeren ikke har mulighed for at rejse rundt i Europa – det er selvfølgelig ærgerligt, men det er også forståeligt, at ministeren ikke har tid til det – vil jeg spørge, om ministeren eventuelt vil tage kontakt til alle mulige led i det europæiske system. Jeg har nemlig bemærket, at i sidste uge skrev parlamentarikeren Christian Rovsing en lille artikel i pressen om, at han bestemt ville gøre sin indflydelse gældende i den borgerlige gruppe i Europa-Parlamentet for at fremme de danske synspunkter. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er en vej, vi kan gå, og om ministeren ved henvendelse til alle mulige parlamentsmedlemmer, også de syd-europæiske, måske kunne påvirke deres holdning.

Kl. 13.15

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Sagen er faktisk, at vi er fuldstændig enige. Parlamentsmedlemmerne er enige i 8 timers transporttid, for så vidt angår slagtedy, så der er ingen divergerende opfattelser. Men når man kommer over i Ministerrådet, ser verden pludselig helt anderledes ud, i hvert fald for nogle af de lande, der helt klart prioriterer beskæftigelse og økonomi højere, end de prioriterer dyrevelfærd.

Jeg vil godt sige til fru Inger Bierbaum, at jeg har faktisk et glimrende samarbejde med dyreværnsorganisationerne i andre lande i Europa, der har meget, meget vanskeligt ved at komme i kontakt med deres ministre, fordi emnet egentlig ikke er på dagsordenen – vi kan f.eks. tage Middelhavslandene – og den gode, generelle dialog med dyreværnsorganisationerne i Europa vil jeg selvfølgelig fortsætte. Vi mødes jo også meget tit i Landbrugs- og Fiskeriministerrådet, og her vil jeg selvfølgelig også holde den løbende kontakt og prøve, om jeg måske kan få nogle flere med på den fælles målsætning om at skabe